

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia peti.

MEDITAȚII

Cu cântece de slavă și cu îmbrățișeri
Vestim azi prăznuirea măritei învieri,
A celui care 'n lume și-a dus întreg calvarul
De dragul omenirii și și-a sorbit paharul
Cu fiere, pân' la urmă, spre a se-adeveri
Că doar prin suferință poți ceva mântui.

Și noi ne-am dus calvarul, întreg, de patru ani
Și ne-au scuipat obrazul stăpânii șobolani,
Ne-au răstignit în voe, ne-au adăpat cu fiere,
Dar am răbdat cu toții, crezând în înviere,
În sfânta înviere a păcii și-a frăției
Când n'or mai fi Caiafe sub cerul României,
Când Iuda Iscariotul, cu toți arginții săi
Va atârna cu hoitul de crengile de tei,
Iar fariseii negri și vameșii meschini
N'or sta la loc de frunte, ca lor să te închini.

E sfântă înviere, e sfântă sărbătoare
Iar clopotele toate cu-arama sunătoare
Vestesc în largul țării că Domnul a 'nviat
Scăpându-ne de chinuri, de rele, de păcat,
Că țara noastră scumpă acum răsuflă iar
Scăpată de regimul așa zis liberal.

Căci pentru neamul nostru cel adăpat cu fiere
Azi pretutindenii este 'ndoită înviere.

1 APRILIE

In fine dat-a Domnul minunea cea cereasca:
 E 'n plina fericire azi Țara Românească
 E tare și bogată cum n'a fost alta țara
 De teama ei și China începe să tresară.
 S'a ridicat leuțul, de s'a făcut camila
 America și Franța ne cer într'una mila
 Și mii de împrumuturi să le transporti cu carul,
 Nu-i vrednic nici o ceapă de câțiva ani dolarul.
 Ce-a fost a fost odată; a lumii bogăție
 E'ngrămădita toată în mândra Românie.
 Carbunii și petrolul sunt lucruri prea trecute
 Electrica ne poartă mai sigur și mai iute
 In trenuri ca oglinda cu apă la closet
 Cu perini de mătasă, covoare și parchet
 Ciocnire, deraiere, și spargerii de vagoane
 Și-au vecuit povestea și-s puse la icoane.
 In lung și'n latul țării nu mai găsești streini
 Că toți locuitorii sunt frați, sau veri, sau fini,
 Cu limba românească poți merge și la Pol
 Iar cinstea peste totul a devenit simbol
 Țaranii noștri astăzi au opt gimnaziale
 Și'n zi de post mănâncă doar varză cu sarmale
 Beau vinuri vechi, șampanie, coniacuri și lichior
 La sapă și la coasă conduc doar un motor
 Și merge lucru vere cum nu poți să gândești
 Pe-o parte întră snopul și ies colaci domnești.
 Au radio în casă, lachei și secretari
 Și singur Mihalache mai poartă azi itari,
 Impozite și biruri și taxe cu gramada
 Le poți găsi în voie undeva prin Canada
 Slujbașii toți au case mai multe de câte vor
 Te roagă chiar cu lacrimi să stai în casa lor
 Și nu plătești chirie, lumină sau canai
 Ba te mai poartă gratis de două ori la bal.
 Pe multe sătulețe le vezi azi orașele
 Să luăm așa Avrigul de pilda printre ele,
 Il vezi cu gară mare, cu străzile pavate
 Curate, cu canale și mândre, luminate,
 Tramvai până la gară și pân' la glăjărie,
 Casa Națională și judecatorie,
 Scoala normală-și are palatul ei pompos,
 O muzică ce cânta Dumineca frumos
 Teatru 'n toată luna în sala comunala
 La pompieri unelte și haine mai de fală
 Consum cu milioane și bancă ca Albina
 Vre-o cinci restaurante, să poți lua și cină,
 Palat de băi ca 'n Ocna la apa cea sărata
 Și 'n strânsă prietenie inteligența toată
 Și numai lucruri bune și oameni răi deloc...

Alunelele Jidovilor

Dupăcum știm Domnul Isus
 Cristos unul născut fiul lui
 Dumnezeu sfântul, în Vinerea
 Mare a fost răstignit pe cruce,
 iar în Sâmbăta-mare des-de-di-
 mineafă în sicriu pe piatră în-
 mormântat. Lucrul acesta pe
 creștini i-a umplut cu adevărat
 cu durere creștinească iar pe Iudei
 cu nespūsă bucurie. Și spre ci-
 mentarea acestei bucurii, unii
 dintre cei mai avuți jidovi cu
 fel de fel de mâncări alese au
 prăznuit în noaptea sfintei în-
 vierii, moartea Mântuitorului lu-
 mei.

Cătră ziuă pe când se i-
 veau zorile, pe masa lor bogată
 ajunse un cocoș mare fript și
 scaldat în unsoare. «Atunci —
 zise mai marele lor patriarh, —
 când cocoșul acesta va cânta,
 atunci va să învie Cristos cel
 adevărat». Dar abia ce din
 gura fariseului Jidov a răsunat
 prohodul acesta profetic și co-
 coșul pe dunga blidului a sărit
 și cu aripile sale unșuroase pe
 toți cei de față Iudei stropin-
 du-i de trei-ori în limba sa „cu-
 cuvign» a strigat.

Insă unsoarea aceea de pe
 fața jidovilor nu s'a mai spă-
 lat, ci în forme de alunele pe
 obraz li-a rămas după cum po-
 porului român de pe acele vre-
 muri în minte i-a rămas.

Eugen. T.

Dar nu cumva fârtate să sai acum în foc
 Te rog s'o iei mai moale și nu cu repezeală
 E doar 1 Aprilie, e zi de păcăleală.

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pîntenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Să iertăm totul pentru înviere

În cărțile bătrâne cu slove vechi și sfinte
Ne spune de 'nviere un mucenic părinte
Ca să iertăm greșala de-aproapelui, căci sus
Și-a noastre greșeli multe le va ierta Isus.

Să nu mai fie ură la prasnica 'nvierii
Căci pentru noi preasfântul a pus spinii durerii
Și crucea el și-a dus-o spre mântuirea noastră
Iar după răstignire, când în divina coastă
Cu sulita sutașul roman a aruncat
Și-a curs sânge și apă în semn c'a expiat,
El toate-aceste patimi și moartea și lovirea
Le-a îndurat doar numai să scape omenirea.

Dar cel lovit în față și de barbari scuipat
Cu mare strălucire din morți a înviat,
Nădejdea 'n zile bune a înviat și ea
Și astfel ziua de-astăzi ne 'nvață a ierta,
Căci răzbunarea oarbă, invidia și ura
Rămân neputincioase, când își deschide gura
Dreptatea asuprită și nebăgată 'n seamă,
Chiar cu noroi de-o coperi, ea-i aur, nu-i aramă
Și aurul nu-și pierde valoarea nici la mal,
Cum nu-și pierde dreptatea triumful ei final.

* * *

Covorul de verdeață a îmbrăcat pământul,
Parfumul vioarei îl duce tainic vântul
Răchita înverzită și albe flori de măr
Ne-aduc din nou aminte eternul adevăr

●ă domnul cu-a sa moarte pre moarte a călcat
Și tot ce moare'n lume, se'nvie iar i-e dat,
Din pomul ce se uscă răsare altul iară,
Câmpia moare'n toamnă și'nvie 'n primăvară,
Invie firea 'ntreagă cu sfânta Inviere
Chiar și mormântul rece e plin de floricele.

Ce dulce sună toaca din dealul de pe Grui
E rugă și chemare în lemnul de gutui,
Bătrâni, albiți de vremuri, copii, femei, fecioare,
Zoresc, — după chemare, — la sfânta închinare.

Un prunc apare 'n poartă cu oul roșu 'n mână,
Cu sfinte Paști în cupă apare o bătrână
Și-i pace și iertare pe sate 'n largul zării
Că doar țăranul știe la noi legea iertării.

O aschie pribeagă din trunchiul dela sate
Svârlită de tăișul săcurii ne'ndurate
Sunt și eu, ce'n vârtoarea vieții azi mă sbat
Și-acum de înviere, când totul e iertat,
Chiem toți călăii țării, șacalii urlători
Pe-acei ce se schimbă 'n eroi, din trădători,
Pe toți tâlharii 'n fracuri cari vlaga țării-au supt,
Luând din vatră focul, din cui sumanul rupt,
Ce-au jecmănit poporul de bunuri și avere
Și-au semănat pământul cu lacrimi și durere
Pe cei ce-au vrut să ducă chiar țara la pierzare
Eu, ca creștinul, astăzi dau mâna spre 'mpăcare.

Dar împăcarea asta de-o vreau eu n'o vrea țara
Pân' nu ve-ți lua crucea, ducându-vă povara
Păcatelor spre locul calvarului vost' greu;
Vă iartă chiar Românul, dar nu și Dumnezeu!
Averea ce-ați furat-o din trudă și din chin
Lăsând în urma voastră blestem, amar, suspin
Pân' n'o dați iară țării, de unde o-ați furat
Pân' nu vă recunoașteți cumplitul vost' păcat
Ar fi poate acuma a noastră bunătate
Chiar de Cristos privită ca și o lașitate.

Cocoana Gurădulce

Câț, că voi și 'n post prindeți șoareci!

Sfinții părinți, statorind și întocmind sfințele posturi, sigur n'au reflectat la acele fete care și 'n post s'ar mărita, și n'ar zice «ba» dacă s'ar găsi cine să le ia. Eu una, spunând drept, nu înțeleg, pentruce nunțile să fie în post oprite. În post sigur s'ar mărita numai fete de acelea pe care, în dulce nime nu le ia, și fetele, care în dulce, nu se pot mărita, acele și așa sunt de post. Și atunci pentruce să se nenorocească acele fete, dacă norocul le vine chiar în post? Câț!

Norocul orb fiind, nu vede unde cade și dacă cade unei fete 'n post, pentruce să nu și-l poată ridica?

Nu se poate — zic teologii — pentrucă în posturi nunțile sunt oprite, iar teologii, sau doctorii în cele neștiute, trebuie să știe ce-i iertat și ce nu. Câț!

Cu toate astea ușor s'ar putea face excepțiuni, pentrucă noi slavă Domnului, trăim în secolul luminei, sau cum ar zice Scandalografescu, în secolul Popii Brișcă, în care păduchele căutând după lumină, se urcă

în fruntea unei națiuni lipsite de conducători politici, ca să-i salveze onoarea. Câț!

Și, dacă e dreaptă povestea, că un popă mai anii trecuți, a dat unui june liberal binecuvântarea, ca să se poată însura în păresimi, pentrucă nevastă-sa din motive binecuvântate, nu mai putea aștepta dulcele, atunci pentruce să nu fie oricărei fete iertat a se ferici în post. Câț!

După Calicul, în lungul carnaval din anul acesta, „toate Zeițele au stat cu porțile deschise“, Unii au beut la ceaiuri ca smei, dar ce folos de porțile deschise ale Zeițelor, dacă Zeul Hymen, din tot carnavalul s'a șters peste gură și fetele de măritat au rămas, cum zice Sasul «Himen»*). Câț!

După cum mi-a spus și cocoana Sfecla, singură societatea domnișoarelor fără copii a avut în carnavalul din anul acesta 30 de baluri, în totațtea saloanelor private, bine montate, cu bufeturi bine îngrijite, în care adeseori nici șoarecii n'au ce mânca. Dar ce folos de saloanele bine-montate, — de care altcum slavă Domnului, cel din

*) Himen: „cu buzele umflate.“

urmă barbier din Sib'u se bucură — și ce folos de bufeturi bogate, de flămânzi păpate, dacă fetele au rămas nemuscate, și'n tot carnavalul nici un «Isaia dântuește»! Câț!

Acum să punem cazul, că pe cutare flăcău îl ajung călcături-le muștrări de conștiință, și în recunoștința ceaiurilor beute în cutare salon bine montat, vrea să se însoare în păresimi și să i-a pe cutare boboc, sau pe cutare lehadă de nevastă, nu se poate pentrucă în posturi nunțele sunt oprite. Câț!

Dar — îmi poate obiecta cineva — bobocii și lebedele să aștepte până la Paști, ca păresimile nu țin până-i cucul, ci numai șapte săptămâni. Așa-i dar, cum zice cucoana Sfecla, flăcăii, dacă ajung dulcele, le stă gândul iar numai la ceaiuri și-și uită de boboci și de lebede. Câț!

Dar acolo, unde-i vorba de a se ferici o fată, care, în tot carnavalul, a stat cu poarta înzadar deschisă, pentrucă tinerii erau ocupați cu consumarea ceaiurilor delicate ar trebui să se strige sus și tare: *Jos cu posturile!*

Mișuluc!

Răutăți.

Am mai zis și zic și acum ca și mie îmi vine să plâng de tragicul sfârșit al liberalilor, dar dracu poate de răs.

*

Punând toate câte le-a patimit la inima i s'a făcut inima grea lui popa Brișca.

*

Când ajunge cineva în criza de bani, dacă-i prost slujește, dacă-i cuminte muncește, dacă-i leneș cerșește, dacă-i hoț șterpelește, dacă-i șmecher se 'nvârtește iar dacă-i tinăr iubește (babe cu ciorapul doldora).

*

Mintea a crescut cândva și pe rozoare și era s'oc pască măgarii.

După sfătuire.

— Ce-i cu tine frate Niculae, ești cu părul cam nepieptenat, cu cămașa ruptă și căparat pe la ochi?

— Am avut o sfătuire cu soacră-mea asupra moștenirii ce ne lasă și acuma mă duc să mă spovedesc.

Atunci.

Când va visa țiganul cărnaț și cașcaval
Când Buha iar va face raportul anual
Când Brișcă iar va zice aman și vai de noi
În baltă să nu cânte nici puil de broscoi.

Când iar va curge lapte și miere 'n Canaan
Când iar va sufla foii țiganul Voișan
Când iarăși concerta-v'or și minte și prostie
Va fi aman de tine sârmană țiganie.

Când primăvara iarăși și-arată ghiociei
Când iarăși se adună în stoluri porumbeii
Când broasca iarăși casca gurița mănioasă
Și latră cătră lună povestea cea frumoasă,

Atunci se schimbă totul și mândru și urât
Atunci se 'ntinde iarăși verdeța pe pământ
Atunci când rasări-va 'ntunerice din apus
O clevetici sârmane să știi că te-al... cam... dus.
Chimu.

La noi

La noi sunt codrii plini cu
[hoți
Și câmpuri de ruine
La noi atâtea fraude sunt
Și jale și rușine.

Priveghetori din alte țări
Vin țara să ni-o insulte
La noi sunt furturi și bătăi
Și biruri multe, multe.

La țară vai, e mai aprins
Ah, al dreptății soare,
Dar sub domnia corbilor
Nu pentru noi răsare.

La noi de furturi povestesc
A urmelor desigur
Și plâng Carpații greu de tot
Căci toate-ș cu furisuri.

La noi samsarii fac averi,
Sporindu-și milionul
Și 'mbrătoșindu-și soarta
[grea
Se tânguie poporul.

Sub ceriul nostru totu-i trist
Și-atât de aspru-i traiul...
Zadarnic azi ne tânguim
Căci ne-am mâncat mălaiul.

La noi, funcționarii, vai,
Trăiesc din stea albastră,
Căci cei-ce sunt la cârmă azi
Sunt din prostia noastră.

Din vremuri vechi, de sub
[maghiari
Gemând în grele patimi,
Reînvierea unul vis
Noi o plătim cu lacrimi!

Iasmin.

Muia

Cât te ții că ești de mare
N'o ghicește ori și care
Nici n'o spune orice glas.

Mă tot gândesc cum aș face
Să mai tragem un taifas.
Dar îmi trebuiește scară
Ca să-ți ajung pân' la nas.

RAPORTUL ANUAL

**al lui Bulibașa, mai mare peste hăi mai mici și vaivodă la el acasă
cătră adunarea lui ghinărarășe.**

Onorată h'adunare, Domnilor Culimbamare!

Eu adică subsemnatul Bulibașa hăl vestit, care-s neam cu hăle neamuri și mă număr om cinstit, care am feciori și gineri în tot soiul de tistii și am legături înalte și știu face șmecherii, ba am cunoscuți și prieteni pe cari îi știu ocroti și mă rog de dumneavoastră să tăceți când voi vorbi. — A ciorta c'ășa pă fugă răportez o zamă lungă, fără cap fără sfârșit, cu garnir de ou prăjit, pă domnie chichirez, fără sâmburi fără miez, ca să fie pă 'nțales. A mai trecut înc' un an de când lumea de țigan h'ășteaptă drepturi multe, dar

n'are cin' s'o asculte. Ea tot cere, tot ciortește și unde se nimerește, mai pilește țigănește și trăiește boierește. Or făcut domnii proiect să ne pună la răspect, dar proiectul lor nu-i bun, că nu-i spălat cu săpun, că hăl de la 'nciocolat pă mine nu mo 'ntrebat câte babe sunt în sat și fete de măritat, câte femei au draguți, câți țigani umblă desculți, iar legile ce-or votat în drepturi ne-or scurtat. — Corpul nostru țigănesc hulit de cel românesc a fost scos din dreptul lui ca băiatul nimanui și băgat la calădau, tocmai pentru dreptul său.

Am cerut anul trecut și ni s'a promis prea mult, dar prea puțin s'a făcut, am cerut la hăi mai mari să nu mai țină jandari, ce să dai atâta plată la o gloată desmățată, care-umblă după țigani și nu lucră de doi bani, numai minte câte 'n soare să ne bage la racoare și dacă scăpăm afară, fac ce fac și ne duc iară. Am crezut și-am așteptat când bataia so gătat, că or face vr'o tistie și la noi în țiganie, dar în loc de chillipir, toți ne strigă hăi sictir ia mai trage-un prazantir, că pun mâna pă clondir și te traznesc oblu 'n mir și

de-am câștigat ceva e numai hisprava mea, care-am tacut când să sbier și-am luat în loc să cer. Dar ne punem cot la cot și ce găsim ciordim tot, ca să vadă hai din sfat ca țiganu-i blăstămat, cerșește fără de rușine și ce fur' ascunde bine, n'avem să fim tot măgari, numai să fiți solidari, să țineți numai de mine și

treaba va merge bine și s'or strica legile, cari ne scurtă căile. No și-acuma 'ncheiu vorbirea ja la bengă puradei, ja charas gloat' afumată de dânciuci și derbedei și de-acuma preste v'run an va fi iară adunare ghinără de țigan.

Pentru conformitate

Chimu.

Urzică Scandalografescu

Ci-ca decând cu alegerile acestea se fac toate cele nefacute și se promet d'ele nevăzute. Așa bună-oară se va împărți țaranilor anti-țărăniști și ultimul lot rezervă în.., cimitir, așa ca la urma urmei nu va mai fi nici-un ciocoiu... pe lumea ceialalta. În Ardeal în urma unificării administrative se vor putea unifica și unгурii în blocuri ungurești (chiar și iredentiste căci în orașele unde au majoritate, li-se dă cuvântul, vor putea vorbi, scrie ungurește și lui Dumnezeu.

Acum odată domniî vor trage scurta, ca pe ei li vor scoare unгурii din posturile

unsuroase ocupate cu drept sau din mila lui Dumnezeu.

Țaranilor de astă-data li-s'au promis puține, ca să li-să poată da multe. — Mulțumita concordatului cu Vaticanul și grație speculanților de bursă, țaranul va avea dreptul să lase «pânea» din «Tatăl nostru» afară și să puacă în locul ei mălaiu, adecă va putea zice în viitor: «Mămăliga (sau mălaiul nostru) noastră cea de toate zilele» etc., iar paștile caillor se vor putea sfinți și cu mălaiu și rachiu, dacă vor pica acele paști înainte votării legii pe spirtucase, iar dacă vor pica după aceea dată se

vor sfinți cu prune uscate și cu marmelada, ca să le placă și pocaiților.

Funcționarilor li se arată Canaanul prin telescop, li se arată valuta de aur... pe hârtie și li se spune, că e aproape, mai are să mai calce numai 7 mări și 7 țări și va fi aci, apoi sporurile se fac sistematic; astăzi 5 franci, mâine 10, poimăne începem dela capat și așa mai departe, dar în schimb li se revoacă carnetele C. F. R. și se concede și sporul la prețul marfurilor proporțional cu urcările la lefuri.

Tot zice românul, că «Toamna se numără bobocii», dar de astă-data bobocii guvernului se numără primăvara și vorba aia: «ce iese dela loterie» adecă ce scoatem din urnă (nuce bagăm în ea) și cu forțe înedite vom putea porni iarăși înainte cu Dumnezeu, totul depinde dela dibăcia celor cari își cunosc chemarea, fie ca funcționari fie ca delegați, puțina bunăvoință, puțina scamatorie și treaba s'a făcut.

Atunci.

Când mi-au pus candidatura
Pentru prea 'naltă tistie
Mi-a promis și mic și mare
Că-mi dau votul numai mie.

Am crezut, dar vai de mine
Lumea spune lumea minte,
Nu mă puteam visa mare
Ci tot mic ca mai 'nainte

Mă mai uitam în oglindă
Și mă scremeam cât mai tare
Să vad, că din puî de broască
Nu s'ar face broască mare?

Iar acum după alegeri
Par' că mi s'a 'nceștat gura
C'alții s'au ales cu votul
Iar eu cu candidatura

Păcălitul.

Ce-ar vrea să vadă.

- Ai văzut piesa lui Tânase «Când își vâra dracul coada»?
- Nu. Aștept să vedem cum o fi când și-o va scoate.

Din snoavele lui Cebeurlea

Odrasla lui Pârlimoară

Se decretase mobilizarea generală. Don Colonel Pârlimoară din Reg... se prăpădise de tot cu firea. Nu mai avea astâmpăr!

— S'a isprăvit, își zicea el. Asta e un războiu afurisit. Oi scăpa n'oi scăpa... Barem să mă fi dăruit Dumnezeu c'un moștenitor. O să mi se peardă numele! S'a dus, s'a dus, ce să-i faci! O noapte mai am, și adio! Să chem pe Moțan.

Căpitanul Moțan, medicul regimentului, făcuse o minune cu puțîn mai înainte, și de-a-tunci Don colonel Pârlimoară avea mare încredere în dibăcia lui. Se întâmplase anume că, venind în inspecție la regiment un general de cavalerie, care

abia se ținea pe picioare, îl întinerise de-odată... Ce făcuse, ce dresese doctorul, că-i administrase niște injecții care produsese asupra-i un efect minunat. Văzându-l în șea, a doua zi la inspecție, n'ai fi crezut pentru nimic în lume că era tot al dîn ajun. Părea Sfântul Gheorghe.

Pârlimoară spera să-i facă și lui ceva doctorul, ca să capete mai multă vigoare, și trimite să-l cheme.

Scena s'a petrecut în cabinetul de lucru al Colonelului cam în felul următor, după cum povestea însuși Moțan.

— Am să-ți spun ceva în confidență, doctore: dar îți cer

cuvântul de onoare că vei fi discret.

Moțan care luase loc pe-un scaun lângă colonel făcea niște ochi mari... Nu bănuia ce-să fie.

— Imi dai cuvântul? repetă Colonelul.

— Pe cuvântul meu de onoare că voi fi discret, dar nu știu de ce e vorba, dle Colonel.

— Mulțumesc, iată de ce te-am chemat. Asta e un război afurisit?

— Mai e vorbă...

— Cine știe câți vom scăpa cu viață din noi! Cel puțin dac' ași avea un moștenitor, dar nu m'a hărăzit Dumnezeu!

— Că n'ai vrea să-ți fac eu pe comandă, se gândea căpitanul.

— O să se peardă numele meu! E și vina mea: m'am însurat cam bătrân. Nevastă-mea e tânără. Măine ne despărțim poate pentru totdeauna și... Ce zici! N'ai putea să mă întinești măcar pentru astă-seară? Fă-mi și mie cum i-ai făcut Generalului!...

Moțan se ținea cât putea să nu-l pufnească râsul. Vedea bine că Pârlimoară voia cu tot dinadinsul să recurgă la mijloace eroice.

— E cam periculos, o să vă slăbească...

— M'o slăbi, nu m'o slăbi, — izbucnește Pârlimoară sărind de pe scaun, — da pe ramolitu ăta de General de ce nu l-a slăbit când i-ai făcut injecțiile? Știu că n'o să mă ia dracu din cauza asta, și-apoi nu-i vreme de război? Vreau ceva care să-mi dea mai multă vigoare. Nu știi vre-un medicament?

*

Doctorul văzând că n'are n'cotto, se hotărăște să-i facă poz. na. Avea niște «pilule egiptene» dela un dezertor austriac, împreună cu instrucția pentru dozele de administrat. — Las c'o să-ți aduc eu o doctorie, să sări de trei coți în sus, își zicea el pe când promitea Colonelului să-l vadă în după-ameaza aceleiași zile,

*

Pe seară era cu patru din pilulele egiptene în cabinetul șefului, recomandându-i să ia două pe la orele 8 înaintea me-

sei și pe celelalte două pe la 1 noaptea; să facă o plimbare la aer curat, și să nu carecumva să le ia pe toate dintr'odată.

Pe la orele 8 seara, Colonelul, contrariu instrucțiunilor lui Mojan, ce se gândise, că'n loc de două dăduse drumu' la toate patru pilulele pe gât, cu-o 'nghîțitură! Voia pe semne să fie mai sigur, Tâmpitu' al de doctor îi spuse să ia numai două!

Peste un sfert de oră alerga cu limba de-un cot spre casă!

Coloneleasa era 'n sala de mâncare și amesteca cu lingura 'ntr'un castron cu supă, pe-o masă 'n trei picioare.

Deodată se simte prinsă 'n brațe pe la spate! Pârlimoară intrase peste ea fără veste și-i sărise netam, nesam, în spinare, ca o fiară sălbatecă!

Femea dă un țipăt și smuncindu-se atinge castronul cu supă, care se duce de-a berbeleacu. Pârlimoară, ferindu-se 'n partea opusă, îi dă mesei de-a dura cu tot ce era pe ea!

Un zgomot de vase care se spărgeau umpluse loată casa.

Don Colonel nu era însă omul care să-și piardă cumpătul. Simțea că 'ntinerise cu adevărat!

— Iorgule! Ai înebunit? Ce ai? — țipa speriată cocoana.

Dar Dumnealui n'o slăbea de loc!

— Lasă-mă! Lasă-mă! — se ruga cu glas tare de s'ar fi auzit și prin pereți,.. Asta-i seara de pe urmă.

Niciodată nu-și pupase Dumnealui jumătatea cu — atâta foc.

În timpul acesta, — în apartamentul de-alături, doi martori nevăzuți ascultau cu urechile lipite de perete; Erau copiii proprietăresei, Sandi și Duși, unul de paisprezece, cellalt de șaisprezece ani. Se pregăteau

de culcare 'n camera lor, când madam Pârlimoară dăduse primul țipăt.

Peretele ce-i despărțea era subțire.

— Sst! — face Sandi, — mi se pare că ai de dincolo se bat!

— Și mie mi se păru că țipă — își da cu părerea Duși. Parc' auzi și-un sgomot de farfurii. Se bat cu farfuriile!

— Taci, s'ascultăm mai bine.

— Auzi că i-e dragă.., Ci-că să fie numai a lui. Păi dacă i-e dragă de ce-o bate? — întrebă iar Duși. Nu e a lui?

— Da ce iace?

— Sst!

„Lasă-mă Iorgule, lasă-mă că nu mai pot!” — s'auzea de dincolo cocoana!

— Da de ce plânge?

— Nu plânge mă! — izbucnește Sandi. Tu n'auzi că oftează! Și compiectându-și gândul: Fir'ap' ai dracului! dacă nu voi spune mâine mamei!.. și bate de câte-va ori cu pumnul în zid.

A fost destul pentru ca din apartamentul soților Pârlimoară să nu se mai audă nimic.

Copiii însă ascultau mereu cu urechile lipite de perete. Le părea rău acum că nu se mai puteau distra pe socoteala alor de dincolo!

— Al dracului doctor a mai fost și Mojan ala, întrerupe povestirea unul din ofițeri.

— Da ce-o să ziceți când vă voi spune că hapurile lui și-au făcut efectul?..

— !?...

— Așa cum vă spun. Moș Pârlimcară, văzând efectul miraculos al pilulelor, a crezut că 'ntinerit de-abinelea, și nu s'a mai îndurat să-și lase jumătatea 'n teritoriul ocupat. A luat-o cu el la Regiment și-au ajuns împreună 'n Moldova. Acu de curând i-a făcut un copil, și ce credeți că s'a 'ntâmplat?

— !?

— A divorțat!

— !?

Da, a divorțat de Madam Pârlimoară, pe motivul că nu-i semăna copilul, și că nu trebuia să-i facă copil tocma' acu pe timp de război.

— !?

— Barem e ceva de el, ca să-i îndreptățească presupunerile?

— De cine, de Colonel?

E urât foc. Și are un nas... La dracu te poți uita... Coloneleasa, d'impotrivă, după câte mi-a spus Mojan, e o splendoare de femeie.

— Apoi dac'ar fi să semene copilul lui tat'său, ar fi urât ca el.

— Pe semne c'ășa vrea Dumnealui. Dacă nu-i samănă, se vede că se teme că nu-i al lui.

— Ba e al lui, — susținea ofițerul care povestea, — așa mi-a spus Mojan. Dacă nu credeți, întrebați-l pe el, și o să aflați că dela chestia cu pilulele egiptene și până la nașterea odraslei au trecut tocmai câte luni trebuie. Copiii fostei proprietăresei a lui Pârlimoară sunt martori!..

La urma urmelor, imi spăl mâinile și zic și eu ca voi: — de! să fi fost pilulele Doctorului!..

Inzadar.

Inzadar alerg pământul
Inzadar mă ostenesc
Vin ca la «Vinicultura»
Nicăirea nu găsesc
Ce folos de alergare
Că pe loc dacă voi sta
Cu vin roșu dela Banciu
Încă mă pot îmbăta.

Cutreerai tnt Sibiul
Și 'nzadar m'am ostenit
Marfa fină ca la Ițig
Nicăirea n'am găsit
Ițig, Șloim și ceata 'ntreagă
De nighistori perciunați
Iți dau marfa cea mai bună
De Paris și de Galați.

Râpa și Onea

Onea: Râpo, țișan fericit, care pricepi la ciordit, mult mai ești imprilostit, cu suman de sac cârpit și visezi malaiu prăjit, cartaboș de porc șoldit, chisalita strecurată, broască friptă cu salata, ciricli copt la tinghire, mămăliga cu sictire, Râpo-Râpo om vestit, h'auzit-ai h'auzit, că domnii s'or sfătuit, să ne vâre lînga blid, să ne'mbrace cu caftane și cu bunde grosolane cu opinci de scroafă chelă și cu caciuli de flanelă, ori apoi cu țifilindre și cu cizme lustruite, cu mănuși coala de gumă, cari nu se lipesc de urnă, să pacteze și cu noi, cum suntem sdrențoși și goi tocmai buni de mațofoi, să ne dea câte-o tistie cu pecete pe hârtie cum n'or fost prin țiganie, ba mai ditai dipontantu, ba coala vr'un anghiontantu, ba miliștri ba sănați, ba doftori ba advocați cari știu număra la sfați, ba mai ditai controlașu, ba argent de h'urma-

rașu, deractări, ba vitrinari ba primari, ba secretari, cari frig broască pe gratar și nu baga mîna'n jar. Domnii hai mari dela sfat cu sașii s'o'mpărechiat, cu ungurii so'mpăcat, că's buni la falsificat, că 'n Peșta pe sub ascuns, i-or făcut bani la franțuz. Domnii hai mari ție-i sfântul, c'acum ocolesc pământul, să-și găsească partizani, unguri, turci, ba chiar țigani, căci românii cer prea bine și la domnii nu le rămâne, și cum ne-or zarit pe noi, rămân buni de mațofoi, s'or gândit s'or răsândit... haștia's buni la șterpelit. haștia ne fac chilipir, când le zicem hai sictir.

Râpa: Dabule trazni-m'ar frige spiriduș, tulai doamne Oneo cherve, tu le spui pe articuș, una moale alta tare una ditai pe 'ndelete, dar la domnii libărușii nu li-e foame că li-e sete să ne apuce votu'n urnă ș'apoi sănătate buna, nici domnie,

nici tistie, nu te'ntreabă cum să fie far' îți spune românește «ja la bengă țiganie», ba 'ți zice și faraon în loc să te facă domn și dacă te răscolești te trezești la Văcărești. — La alesu hălălant ne-or promis și nu ne-or dat, ne-or fagăduit făină ș'apoi pita și slanină ba colac, carnaț, tabac și și dacă s'onchis votarea, ne-or mai dat un pui de drac.

Onea: Mo Rupico om cuminte cum poți fi așa nebun tu vorbești de votizare și nu bagi în cap ce-ți spun, numai fereci fără rost tocmai ca un țigan prost. Nu te 'ntreaba cui dai votul, pricepe, că ești cuminte, nu mai merge votizarea, cum mergea mai înainte, hascultă să-ți dau o școală și tu ține mințe bine și coala la votizare să te ții numa de mine. — Lumea merge și votează, toți își bagă votu'n urnă și coala mai pe însărate mergem noi și treaba'i bună, tu te faci cu calcătura, te trântești la pământ jos, lumea sare să te scoale și eu o tulesc prin dos și urna fără rușine, va pleca și ea cu mine, ș'apoi să mai vezi Rupico tulai, tulai muma mea ce minuni să-ți facă Onea, când da urna cui va vrea, Ori o cere libărușu ori o cere h'opozitia, ori o cere Liverescu, nu le-o dau eu pe nimica, far oi da-o negreșit la hai cari or biruit s'o desfacă s'o 'mpărteasca după-ce-mi-or da drepturi pentru lumea țiganească. Ș'acum sănătate buna, culcă-te de ție-o fi somn și când ție-o mai spune ceva, îți vorbesc pe talifon.

A luat leafa.

- Ai luat leafa frate Tibică?
- De unde ști?
- Te-am văzut că ai aprins o țigare dela tine, fără să mai deschizi tabacherea prietinelor.

Tocmai.

Barosan a fost cumătrul
Când și-a spus raportul său
Când a spus, că nici o broască
N'are să mai cânte 'n tău

Când a spus că el e domnul
Care face legi în țară
C'are neamuri și-are prietini,
Și mănâncă sare-amară.

Că a inventat tiparul
El a făcut ceas cu cuc
El crede că este mare
Și-altul mic e hăbăuc.

El și ceata dimprejuru-i
Bagă mii în buzunare
Pentru-că e domn ca domni
Pentru-că el e mai mare.

Va veni odată vremea
Când și-a da seama sărmanul
Dar va fi târziu atuncia
Că-și va pierde și ghiozdanul.

Chimu.

Cântecul calicului

Bate Doamne și-l trăsnește
Pe hăl de mă clevește
Că nu trăiesc boierește...

Mult mă râde lumea'n sat
Că trăesc încobilat
Țin mereu de mine sfat,
Că mi-s porț dăstrăbăiat.

Ce are lumea cu mine
Că beau vin și mănânc pâine...
Nu fac nici o stricăciune
Nu fac rău și nu fac bine
Și n'am omorât pe nime.

Deși sunt ajuns la vrâstă
Nu m'or scris în nici-o listă
Nici chiar în cea comunistă
Sau în cea socialistă
De năcaz bate'i-ar sfinții
Că nu țin cu pocăiții
Pentru cari tot e comun
Chiar și... nu știu cum să-l spun...

Câte păsărele

Câte păsărele 'n codru
Toate cântă mai la modru
Numai biata ciocârlie
Cântă tot a dușmanie

Iar Buha sărman de ea
Cântă tot în cărca mea
Cântă'n tonul ei select
Chiar și domnului Prefect

Despre Chimu, despre Petru
Tot minciuni de-un chilo-
metru
Dar minciuna i se gată
Și-o s'o mănće nespălătă.
Chimu.

Cântecul calicului

Cântă cioara din gitară
Despre viața mea amară
Despre fapte nespălate
Despre visuri mai înalte.

Păsărică stai pe loc
Nu-ți bate de mine joc
Că te 'mpusc cu puști de soț
Și ți-arunc ghitara 'n foc.

Când am fost odată june
Mă iubea o 'ntreagă lume
Dar acum că sunt moșneag
Nici dracului nu-i sunt drag

Michiduță.

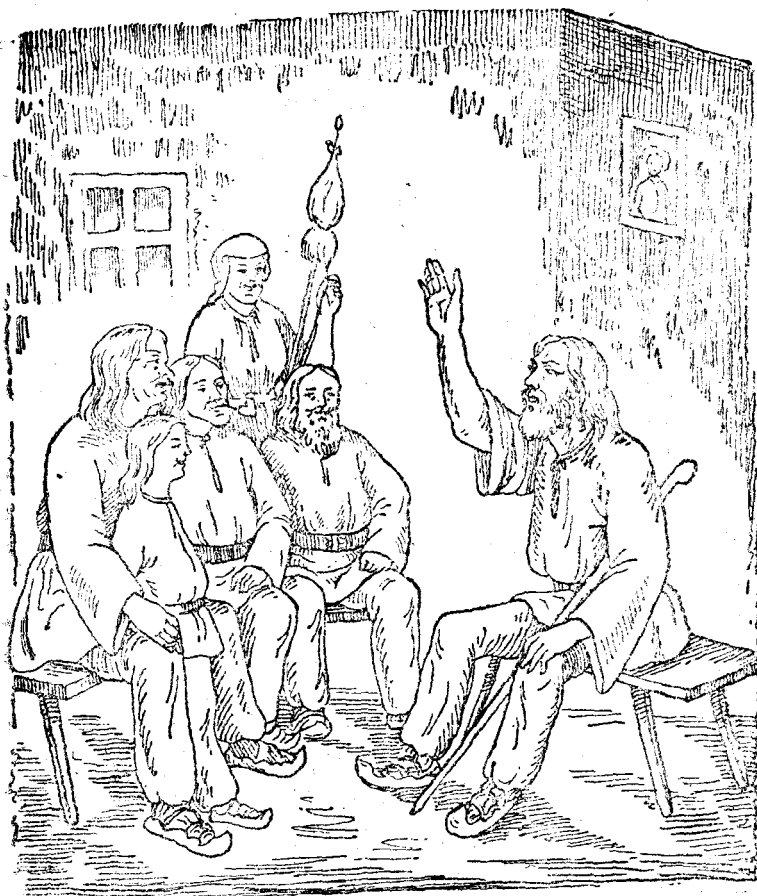
Unui obstrucționist.

Vezi cum curge apa 'n vale
Și tu zici că curge 'n deal;
De fi-aș da să rozi săpunul
A-i zice că-i... cașcaval

Ceas cu cuc chiar de fi-aș face
Tot nu-ți pot face pe plac
Fiindcă și atunci vei zice:
„De ce nu-i cu pitpalac?”

Unui politician.

Șoricelul are-un creer
(In proporție luat)
Mult mai greu decât bipedul,
Insă-i de necontestat
Că-i inteligent și șmecher
Când se 'nvârte la ciolan
Și prin genealogie
E viță de șobolan.

Stan Pătitul

Din cele traçute vremi.

Vărd, se numește o comună din valea Hărtibaciului, iar Hărtibaciul e într'atâta cel mai vestit râu din Europa, încât, din acest râu, oamenii prind peștii cu oala de mămăligă, și dacă intră și broaște'n oală pe aceea le uscă la soare, pentru-ca să aibă iarna cu ce-și face foc.

Comuna Vărd se mărginește cu hotarul comunei de odinioară „Androchel” unde după-ce s'au prăpădit toți oamenii, și turnul bisericii s'a surpat, o scroafă a fâtat în clopot.

Purceii dela scroafa, ce a fâtat în clopotul Androchelului, ne mai fiind purcari în sat — așa se vede — s'au tras în comuna învecinată Vărd, unde, pe atunci, era Moldovan ginerele administratorului protopopesc Gligor Maior, preot gr.-or.- Acest preot, văzând purceii fâtați în clopotul bisericii din Androchel, deloc i-a cunoscut că's fețe bisericesti, și — lucru natural — nu i-a putut băga într'un coteț laic, ci ca să fie mai aproape de biserică, i-a băgat în școala comună.

Cu totul erau șapte purcei.

O gură spartă, sau folosindu-mă de un termen gubernial usitat în casina românilor din Sibiu, o pupază, a denunțat protopopului fără dat din Agnita, Sabin Piso, că, în școala populară gr.-or. din Vărd, și șapte purcei ascuțite, laolaltă cu pruncii din sat, la prelegerile pedagogice ale învățătorului, Protopopul S. Piso, la denunțarea aceasta răsoiște toate ordinațiunile consistoriului școlar gr.-or. din Sibiu, dar nu află nici o ordinațiune, prin care și purceilor din tractatul său se impune obligământul de a cerceta școala.

De aceea, ca să se convingă, cum, și cu drept, cei șapte purcei pribegiți din Androchel, cercetează școala gr.-or. din Vărd, încredințată înțeleptei sale controle pedagogice, protopopul S. Piso, luând pe preotul Agnitei Părău cu sine, a făcut școalei gr.-or. din Vărd o vizitațiune canonic-didactică, și, intrând în școala, a aflat pe învățătorul

explicând învățăcelilor săi textul sfintei scripturi, care tractează despre înecarea turmei de porci în mare, după-ce a băgat pe dracul în ea.

În momentul intrării protopopului S. Piso în școală, purceii, cugetând că-i dracul din turma biblică, au început a căuta în toate părțile după găuri, ca să iasă din școală, dar intrând îndată după protopopul și popa Moldovan în școală, purceii s'au liniștit, și au început a întinde atât de reverența protopopului Piso, cât și de ceea a preotului Părău, ca de țitele scroafei.

Aci s'a născut apoi între protopopul Piso și preotul Vărdului, Moldovan, următoarea vorbire:

Protopopul: Ai cui sunt purceii aceștia?

Popa Moldovan: Nu-s ai mei!

Protopopul: Nefiind în Vărd Uniți, purceii aceștia trebuie să fie gr.-or. și prin urmare trebuie să fie ai dumnitale!

Popa Moldovan: Nu-s ai mei!

Protopopul: Atunci sunt ai preuteșei dumnitale!

Popa Moldovan: Ba nici ai preuteșei, dar sunt ai unei scroafe de-ale mele!

Protopopul: Cu ce drept trimite scroafa dumnitale purceii la școală, până când ordinațiunile consistoriale nu obligă purceii de-a cerceta școala?

Popa Moldovan: Ea va ști!

Protopopul: Mă-e nu-mi pasă ce știe scroafa dumnitale, eu trimis purceii la consistor!

După vorbăria asta s'a luat un protocol oficios, prin care cei șapte purcei s'au trimis la consistorul din Sibiu, de unde după experiențele din trecut, sigur se vor întoarce porci bătrâni către casă!

Micuțel.

*Singurică stă de Paște
În drăguța ei calească
Și un frațior așteaptă
C'a la anul s'o stropească.*

Unui prieten.

*Să nu dormi cumva de Paște
Căci chella fi-e poșnașe
Și-o va ciocâni 'n greșală
Vr'o dudue drăgălașe.*

Să-l ierte

- Te duci bărbate, spune-mi ce mai poltești, că n'ăși vrea să mori cu dorința neîmpăcătă.
- Chiamă pe părintele Serafin.
- De ce, că doar ești spovedit?
- Ași vrea să-i spun, că l-am ertat pentru că ne-o cununat acum douăzeci de ani.

Toti.

Câți cocoși cu ochii scoși
Toți sunt țanțoși și frumoși
Câte broaște deșeiate
Cred că au carne pe spate.

Câți suchiați cu gura goală
Vreau s'ajungă lângă oală
Nu văd că sunt unși cu smoală
Și miroas'a ori-ce boală.

Câți șoldani câți mitocani
Toți s'arată barosani
Când s'adună la un loc
Strigă-alarmă ca de foc.

Sărăcuți prostuți de voi
Cum înotați în noroi
Cum credeți în ori-ce fleac
Cum credeți e' otrava-i leac

Aghiută.

Tot acolo

Prin nemșaguri și prin prieteni
Multe faci multe-ai făcut
Dar acum de-o vreme'ncoace
Nu-ți mai aud glasul mut.

Cine ți-a croit tistia
A fost mai prost decât tine
Și-aș mai zice încă ceva
Dar mai las și pentru mâine.

Chimu.

Sgărieturi (în brânză)

Cântă codru'n cafenea
Lumea asta nu-i a mea
Ceialaltă nici așa.

Nenea Naie fredonează
De-acum pân' la Bobotează
Mor oile de calbează.

Numai eu nu știu să mor
Caci beu vinul din ulcior
Și joc sârba 'ntr'un picior.

Cum drac ar putea să moară
Nenea Nae fără boala
Când are și verișoară.

Gherguța mereu impune
Și ghicește de minune
Dar ce ghicește nu spune.

Basaraba 'ntre madame
Spune glume grosolane
Pân'ce striga... fugi Crișane.

C'Ungurean cu sare-amară
A mers cartea funduara
Și-acum o alung' afară.

La Vucic în prăvalie
Gasești pudră și-alifte
Și bileț pentru domnie.

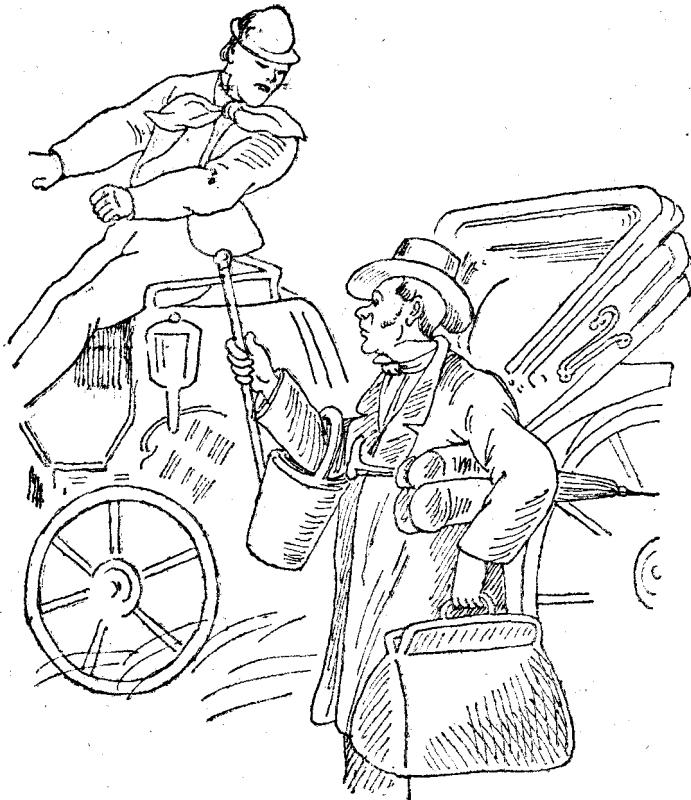
În Făget să tot trăești
Până când te calicești
Iar dacă te-ai calicit
Te baga Iovița 'n spirt
Și te vâra 'n depozit.

În Făget sunt domni destui
Mai flamânzi și mai sătui
Ba sătui de așteptare
Ba flamânzi de titlu mare
Ca stinții din calindare.

Unii fac icoane sfinte
Alții poezii scrintite
Tot pe note înădite
Și cu ritme captușite
Și cu fraze născocite.

La crășma din dealul popii
Se'nucnesc orbii cu schiopii
La hotel la Dacia
Cântă Lae caha-ha
La moară la hârța-pârța
Și-a pierdut nana cătrânța.

Chimu.

Nu-i liber.

- Ascultă birja, ești liber pentru desecara orele 8?
- Nu domnule, am nevastă și doi copii.

Stan și Bostan

Stan: Mă Bostane știi tu ca Românul de când se naște calca a domnie și moare calcându-l nevoile.

Bostan: Vorba multa, sărăcia omului; românul vorbește mult și rămâne sărac.

Stan: O fi mă, nu zic ba,

căci viața e scurtă.

Bostan: Cât o fi ea de scurtă, dar tot e destul de lungă, ca să n'o mai isprăvești cu prostiile.

Stan: Ioi-te mă că o crepat în două dașteptăciunea Bostanului de i-a sarit sâmburii. Ma să știi că dacă nevastă-ta cumpăra prostii laudă-i gustul, că de nu, te face să-i cumperi tu altceva.

Bostan: Păi da, că de-aceia e bărbatul cel dintâi în casa, însă nevasta are totdeauna ultimul cuvânt.

Stan: Da știi tu că holeră nu-i boală periculoasă, căci cei cari mor de ea nu mai capătă ofița.

Bostan: Treaba lor. Dar știi tu altceva mă Stane?

Stan: Cesă știi Bostane?

Bostan: Că o nevastă e ca și un pahar de bere. Sus în cap nu-i nimic, far' numai spuma goală.

Stan: O fi la ea numai spuma, dar la tine nici coaja sâmburilor n'o mai găsești.

Bostan: Vedete-aș ministru de agricultură!

Stan: Și pe tine să te mănțe porcii!

Trageți voi boi...

Trageți voi boi amândoi
Că și domnii sunt ca voi.

Trageți voi boi dinainte
C'azi în țară n'avem cinste.

Trageți voi boi, boi de trudă
Că's cu doi miniștri rudă.

Trageți voi boi din tânjală
C'astai țara lui Păcală.

Și 'ndoiți restelele
Să mai lungim relele.

Bate-mă Doamne să mor
În slujbă de inspector.

Sau de vrei să fi mai drept
Fă-mă cel puțin prefect.

Sus Marcule

Hai, da dina dina dana
Și-o mâncat porcu pomana
Nu mai e porcul porc viu
Că mi l'o tăiat Maniu
Iar codița și șorlicu
Le-o mâncat babu Soricu,

Boiu a fost prefect ieri,
Boiu azi e 'ntre boieri
Hei, în lumea asta mare
Toate toate-s schimbătoare
Și-acum o să-i de-a alvița
S'o mai bată și Stoichița.

Dina Marcule la joc
Și-l sucește de mijloc
Pe sbanghiul ce să crede
Că el face frunză verde
Că are în scăfărlie
Și mucegai și prostie
Iar la minte-i constipat
Bată-l Dumnezeu să-l bat'.

Te stropește când vorbește
Și tot numai contenește
Toată ziua gura-și bate
Și pleavă din gură scoate
E dovleac la căpătână

Și pe nația română
Zice că el o cultivă
Cu murdara lui salivă.

Săi Marcule ca cocoșii
Că-ți dă tetea ouă roșii
Iar oul de bibilică
Ți-l dă mândra nevestică
Care pleacă 'n toată seara
La plimbare primăvara
Căci în sfârșit și misterul
L'a deslegat ofițerul
Făr să știe bărbățelul
Cu cornițe ca... vițelul.

Marcule dă prin Săliște
Și joacă pe codârâște
Că în stat la primărie
E-o curată căsăpie
Lucruri mândre, lucruri noi
Cu-Ovrei și doftori de boi
Cică-i consilier de drept
Recomandat de prefect.

Păi dacă-i e agreat
Să și-l ție, că-i păcat

Să se lipsească de el
Că noi i-l dăm frumușel.

Ouă roșii

dăruite răposaiilor în Dom-
nul foști miniștri și îngropați
în groapa negrei opoziții.

Lui I. C. B.

Patru ani de guvernare
Ia-i dormit fără ncefare
Iar când ochii ai căscat
Te-ai văzut concediat.

Lui V. I. C. B.

Ai fost prea scump la țarăte
Și prea ieftin la faină
D'aia leii noști guiță
Acuma pe rogojină.

Generalului Art. V.

Pentru cele pașapoarte
Ți-ai făcut în voe sportu
Insă ce te faci acuma
Când' căpătași pașaportul?

Generalului Tr. M.

Că ai îndopat sarmale
Asta-i treaba dumnitale
Insă luând sare-amară
Vezi! Acuma ieși afară.

Lui Chirculescu.

Cu o lege de repaos
Ai făcut un mare haos
Și-acum legea e de vină
Că te-au trimis la hodină.

Lui Duca.

Te duci, și ani de suferință,
N'o să mai vadă țara mea
Te chiamă Duca, te du, și vino
Atunci când ceala mi-oi vedea.

Uneia crescute.

Te ții din neam minune mare
Cu creștere ca și pe la domni,
Dar când e vorba de-o ase-
manare
Ești doctoriță în a batjocori.

Din cremenea lui Ambariu

Ce așteptăm dela noul guvern?

1). Să se aboneze la Calicul; că calic a fost până a așteptat Puterea.

2). Să decreteze apa vin și vinul apă, poate că nu l-or mai boteza așa de bine cărciumarii.

3). Să inființeze internat de spălătorii, pentru cei mânjiți pe obraz și pe mâni.

4). Să prefacă trenurile în aeroplane, ca să nu mai poată deraia.

5). Șefii de gară și șefii de vamă să fie proclamați membrii de onoare ai Văcăreștilor.

6). Să se desfășoare buzurarele dela hainele funcționarilor.

7). Toți bandiții din țară să fie numiți membrii de drept în consiliile comunale, ca să nu mai stea la drumul mare, ci să poată lua din grămadă.

8). Toți studenții să se însoare și să aivă dreptul a-și lua ca naș pe orice jidan.

9). Bărbații să fie obligați ași lăsa plete, deoarece li-s'a scurtat mintea, când s'au lăsat călcați de femei pe ochii de găină.

10). Leul să fie numit câine, fiindcă aceștea formează azi bogăția satelor și a orașelor.

Vuța și Chiva.

Vuța: Ia și 'nchină Chivo dragă!

Chiva: La bună mână-i!

Vuța: La mai bună mere.

Chiva: Ce noutăți mai sunt prin cetate Vuțo?

Vuța: Păi ce să fie! Ia rău Chivo dragă! Ne-o lăsat tot pe leșitu ăsta de *marcrihtâr* care ne sudue ca la ușa cortului și ne aruncă șetrele.

Chiva: Păi cum așa Vuțo? Par'că acuma avem alt *funoj* la Magistrat.

Vuța: Ia avem la fenea. Domnii ăia dela guvern ci-că nu-s Români de legea noastră. I-s de alt neam, că n'o vrut să întărească *funoj* de român și l'o întărit tot pe ăl vechiu și cum *marcrihtăru* îi cuscu cu *funoj*, toate plângerile noastre le aruncă pe canalu Șevisului.

Chiva: Afurisit neam de lighioane mai pot fi și libărușii ăia cari au făcut întărirea.

Vuța: Da las' Chivo că i-o iniărit Dumnezeu și pe ei că i-o aruncat Vodă dela putere de le-o mers fulgii.

Chiva: Da acuma ăi cari vin ce fel de oameni sunt?

Vuța: Maniu îi de-al nostru dela Blaj și ține cu oamenii săraci că îi ficior fain fără nevastă, *Liverescu* îi comandirăș peste cătane și *Mihalache* o fost dascăl pe Groapă. Acuma zice că Vodă le-o pus la toți trei o întrebare și care o ști răspunde la întrebarea aia ăla vine la guvern.

Chiva: Ce întrebare Vuțo?

Vuța: „Care-i ăl mai slab bărbat politic“. Și toți vor răspunde că ghinăraru *Liverescu*. Atunci Vodă o să-i dea lui puterea, ca să se mai întărească ghietu de el.

Chiva: Mă da multe mai știi Vuțo, bată-te cucu cuculeului sașilor.

Da hai să mai închinăm. La bună mână-i soro!

De aceiaș meserie.

- La restaurantul dstra spunea-ți că să manâncea mai eftin.
- Da, dar numai pentru cei de tagma noastră.
- Atunci plătesc masă luată cu preț de jumătate.
- Nu înțeleg.
- Da, dar și eu sunt hoț de buzunare... avocat.

Știri telegrafice

Agencia: Tepeluș
aduse în cârcă de „Calicul”

Sibiu. Săptămâna patimilor celor cari cred în înviere și săptămâna patimilor celor cari și-au păpat învierea. Varașele liberale și cajafele cari au răstignit pe Cristos își fac bagajele își aranjază treburile și cam spală putina. Chiar și Pilat care la alegerea de primar și a murdărit mânilor, spălându-se înaltea guvernului, acum are grele remușcări. Pe de altă parte mucenicii domnului... Manlu așteaptă cu credință învierea. Numai Toma tot mai vrea să pună degetul.

Făgăraș. Iuda Radovici când a văzut că s'a spintecat catapi-teasma liberală a spălat putina pe din dos de teama îmbrățișerii... palmelor.

Brașov. Libărușii de-aici când au consultat pe bravii trocari asupra persoanei primarului i-au

intrebat: „Voi cu cine votați”? Cu Volcu au răspuns Tâmpenii. De-atunci liberalii au rămas tâmpii.

Mohu. Exprimarul Toderiță Buruiană din republica Mohu, eroul care a sărutat doi mestecăni în pădurea „Dosul”, când cu propaganda pentru a fi reales primar, căzând cu glorie în alegeri, a înaintat un memoriu dlui Guguță Tătăreacă cerând să fie numit prin decret în postul pierdut. Cum memoriul a ajuns unde e nevoie de hârtie mai subțire, bietul Toderiță și azi cântă de inimă albastră doina „Buruiană de pe coastă, cum te-ai dus dragă corastă”.

Sibiu. În postul mare, când sulletele noastre ale orașenilor sunt mai supuse ispitei și păcatului, bunul, credinciosul, religiosul, moralul și preacinstitul răposat în domnul guvern liberal cu știrea Sanctității Sale patriarhului și tuturor Preasfinților pă-

rinți ne-au trimis spre întărire sufletească pe misionarul credinței, pe Tânase. Și au alergat fetițe de școală, elevi de liceu, teologi, părinți și alții la spovedania marelui propagator al culturii, care cântă bisericeste, lumeste, cănește și imită pe sfinți în cântările lui. Desbrăcatele lui peotese ale Veneriei, ne pomeneau din sfânta biblie și erau îmbrăcate ca strămoșa Eva, încât își venea de admirație să strigi din adâncul bojocilor de trei ori pfui.

Săliște. Nici odată societatea vânătorilor n'a vânat atâția iepuri politici ca în anul acesta.

Galeș. Să apropie vremea când Iuda îngrozit că a vândut pe Christos se va spânzura de funia încărcatei conștiinței iar suțasu care i-a dus cheile până la jandarmerie cu mare durere va striga: Eli eli sabathani.

Agnita. Funcționarii din biourile avocaților își târăsc sdrențele din o curte în alta pe la femeile cu bărbații lipsă la apel.

Orăștie. Doctorul Vlad spune că Moța a făcut o prea cu moț în alegerile comunale iar părintele Moța susține că moțul e eșșer, cu toată ismeneala lui lasmin.

Porcești. La cōntrola venitelor a pătruns un Bivol. De-atunci fiecare controlăreasă a veniturilor dragostei ar vrea să fie o bivoliță. De Cleba nu să plâng, fiindcă și acest aliment îl au în magazia proprie.

Tilișca. Bietului notarăș au vrut dușmanii să-i sape fântâna, dar au dat de „sfântul Abraham care strâns fântântâna la sân până i s'a închis deschizătura, salvând astfel pe înțeleptul Solomon.

Sibiu. Până acum ardelenii erau numiți „coloniști” de unii frați din Regatul vechiu. Azi cuvântul ne mai fiind la modă, s'a modificat în felul următor; în loc de «regățeni» se zice «franșuji» și în loc „ardeleni” „rifani”.

București. La pomeana porcului s'au ținut multe panegirice care de care mai duiioase. Toți spuneau că a trebuit să l tae, fiindcă avea colți răi și nu mai mânca bine.

Cele mai instructive și distractive filme
cu artiști și artiste celebre, se rulează
seară de seară la Cinematograful

A-P-O-L-L-O

DIN SIBIU

Pentru sezonul de primăvară ne-au sosit următoarele:

Stofe englezești pentru Costume și Mantouri	de la Lei 325 până la 750
Stofe veritabile englezești Covercoats	" " 640 " 1400
Rips, Otoman pentru Costume	" " 690 " 1050
Stofe de mode pentru Costume din lână curată Noutate de expoziție	" " 400 " 700

Mătase pentru Mantouri și pentru haine, căptușeli accesorii pentru costume
nasturi de modă, cămăși pentru domni, gulere, mănuși, etc. în mare alegere pe lângă
cele mai ieftine prețuri. Ciorapi Flor de prima calitate pentru Dame cu Lei 110 pere-
chea. Cercetați magazinul meu spre a Vă convinge. Pe lângă magazinul nostru func-
ționează permanent o Croitorie de Dame unde lucrează specialiști de primul rang
atât în haine de Dame cât și pentru Domni după cele mai moderne jurnale cu prețuri solide.

C. OTTO THEIL, Piața mare Nr. 11.

Pentru sezonul de primăvară!

În frumoasă alegere fără concurență în pret
se găsesc la :

Magazinul Universal M. BRECKNER, SIBIU

Mantouri pentru dame,
domni și copii. Costu-
me pentru băieți. Stofe
pentru pardesiuri și
pardesiuri de ploale.

Mare alegere în depozitul
nostru de ciorapi pentru
dame și pentru domni
Ciorapi pentru dame cu :
Lei 60, — 65, — 70, — 85.
Ciorapi pentru domni cu :
Lei 27, 38, — 42, — 48, — 55.

A sosit un nou transport de

Biciclete „Puch“ originale

LA

KONSCHER & KUNTE
Piața Reg. Ferdinand 10.

MAȘINI de CUSUT

patent, sistem Singer nou,
coasă, țese, brodează.

Garanție 25 ani
Plată în rate.

Se vinde la firma

P. ROTH, Str. Ocnei 8 Sibiu.

Steiner și Pal

Sibiu Str. Reg. Maria 22

specialist în croitorie mo-
dernă pentru ultima modă
din jurnale franțuzești.

Totodată pregătește după
comandă din stofe verita-
bile englezești ori și ce
costumă. Dă lecții de croitorie.

CONCERT MILITAR

în fiecare Duminică la
Bereria Hager, A. Ratzky.
Începutul la orele 5 după masă.

A sosit stofe pentru sezonul de pri- măvară la croitoria

I. Petrașcu

Piața uniri Nr. 10.

Unde se lucrează croitorie
civilă și militară, după ultima
modă, precum și uniforme și
echipamente pentru cercetași.
Prețuri de concurență.

CALICUL

pe anii 1924 și 1925

În colecții complete, fru-
mos broșate, se găsesc
de vânzare la **LIBRĂRIA**
SĂTEANULUI, SIBIU, Str.
Pintenului 1. Costă 100
Lei colecția, plus 10 Lei porto,

Librăria Săteanului

Tipografie. — Legătorie. — Editură.

Sibiu, Str. Pintenului 1 (vis-à-vis de liceul „G. Lazar“).

**e complet asortată cu toate cărțile
școlare pentru clasele primare
-:- și secundare -:-**

Cărți ajutătoare pentru dñii învățători. Hărțile continentelor pe pânză, tablouri intuitive de toate felurile. Mare depozit de caete de diferite mărimi. Blocuri de desen, caete de desen, maculatoare, cretă, compase, penițe, creioane.

Domnii înv. la comande mai mari, — primesc rabat.

**Depozit de engros pentru domnii co-
-:- mercianți cu reduceri însemnate. -:-**

Liniale, bureți, sugativă, tamponane, călimări pentru școlari, mape de caete, ghiozdane, penale, herbare teuri, echere, cu un cuvânt toate articolele de papetărie necesare școlilor și elevilor cu prețuri avantajoase.

**Când veniți în Sibiu, înainte de a
cumpăra articole pentru școală și
cărțile necesare, dați pe la**

„Librăria Săteanului”

**(vis-à-vis de liceul George Lazar)
pentru a vă informa asupra celor
necesare.**